

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลการใช้นิตานเป็นตัวแบบเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียนสมองพิการ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

ผู้เขียน นางรจนา รินคำ

ปริญญา ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์มยุรี เพชรอักษร

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนิกร ทองสุคดี

กรรมการ

บทคัดย่อ

พฤติกรรมก้าวร้าวถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 5 พฤติกรรม ได้แก่ ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น ทำร้ายเพื่อนโดยใช้มือ ทูบ ตี ต่อย หยิก ข่วน ชก ใช้เท้าเตะ ถีบ แย่งของเล่นเพื่อน และการใช้มือแกล้งเพื่อนขณะที่เพื่อน กำลังเล่นหรือทำกิจกรรม จุดประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลการใช้นิตานเป็นตัวแบบ ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กสมองพิการ กรณีศึกษาเป็นเด็กชาย อายุ 9 ปี สมองพิการ ชนิด อัมพาตครึ่งซีก (Hemiplegia) ที่กำลังศึกษาในชั้นอนุบาล โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมแบบยี่ดเวลาเป็นหลัก 2) แผนการ ลดพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งหมด 20 แผน โดยใช้นิตานเป็นตัวแบบ จำนวน 10 เรื่อง เพื่อลดพฤติกรรม ก้าวร้าวและเสริมแรงด้วยวาจาและท่าทาง ผู้ศึกษาใช้เวลาในการสังเกตและบันทึกเป็น 3 ระยะ โดย ทำการสังเกตและบันทึกผล ในช่วงเวลา 09.10-10.00 น. ในสถานที่เดิมทุกครั้ง รวม 30 วัน คือ ระยะแรกเป็นเส้นฐาน โดยสังเกตพฤติกรรมก่อนทดลอง 5 วัน ระยะที่สองเป็นการทดลองติดต่อกัน 20 วัน โดยการใช้นิตานเป็นตัวแบบและเสริมแรงทางสังคมในการลดพฤติกรรมก้าวร้าว และระยะ สดุดท้ายเป็นการถอดถอนอีก 5 วัน รวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ การหาค่าความชันของเส้นกราฟ Split Middle Method นำเสนอผลการทดลองใช้ ตารางและแผนสถิติประกอบความเรียง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวทั้ง 5 พฤติกรรม ระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะถอดถอนคิดเป็นจำนวนร้อยละ 64.62 34.23 และ 4.62 ตามลำดับและศึกษาแนวโน้มการลดลงของพฤติกรรมก้าวร้าวทั้ง 5 ด้าน โดยใช้ Split Middle Method พบว่ากรณีศึกษามีแนวโน้มพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะถอดถอนเดิมเป็นแนวลาดเอียง -0.25 -0.27 และ -0.38 ตามลำดับ

Independent Study Title Effects of Using Tales as Models to Decrease Aggressive Behavior of a Student with Cerebral Palsy at Srisangwal Chiang Mai School

Author Mrs. Rojana Rinkom

Degree Master of Education (Special Education)

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Mayuree Pedugsorn Chaiperson

Assoc. Prof. Dr.Ratchaneekorn Tongsookdee Member

ABSTRACT

Physical aggressive behaviors which were the unwanted behaviors have been studying here including disturbing others by making loud noise, attacking other hitting by hand, pinching, clawing or scratching, kicking, grabbing things and annoying while others were doing activities. The purpose of this study was to investigate using tales as models to decrease physical aggressive behavior of a student with cerebral palsy. The subject was a 9 year old boy with hemiplegia cerebral palsy, studying in Srisangwal Chiang Mai School, kindergarten level. The main instruments were 1) treatment plans focusing on reducing physically aggressive behaviors and 2) a behavioral observation and recording form, which divided to 3 periods, baseline data collecting, treatments and extinction. The data were analyzed using percentages, means, and slop by Split Middle Method. The results were descriptively presented together with tables and graphs. The findings revealed that after using tales as models to decrease physical aggressive behavior of a student with cerebral palsy not only by the mean of percentage in the baseline, treatment and extinction phase: 64.62,34.23 and 4.62% but also in the slop by Split Middle Method:- 0.25, -0.27 and -0.38 consequently.